

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XIII. Innocentii Papae I. Ad Ivlianam Nobilem Feminam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

scriptis. Perdimus profecto nos ipsi, nos inquam, sanctimoniam reuerentiam, qui, quasi vilissimum aliquid, summos efficimus sacerdotes, ut iam incipiat, quasi noxium aliquid publicis interlocutionibus condemnari. Frater carissime, hæc velim cuncta, recitanda per omnes Africanas ecclesias, scripta dirigas, & istis connectas quas adiunximus literas præfectorum, ut consilium de his quæ inique laudantur, iudiciumque, si quid tale probari poterit, fiat, ut præterita mala, si doceantur admissa, digna seueritate coerceantur: & decetero caueatur, ne ecclesiæ sanctitas, per nostram fatigata negligentiam, perdat priuilegia quæ est per viros venerabiles consecuta. Deus te incolumem custodiat. Data 4. Nonas Iunii, Iulio quarto & Palladio viris clarissimis consulibus.

NOTA.

* *Epistola.*] Cum magna esset penuria clericorum in Africa, ut supra diximus, fiebat, quod in Africa ab episcopis quibusdam immeriti ordinarentur. Pontifex his occurrens, apud primatem totius Africae Aurelium, hac de re merito conquestus fuit, eoque facto curam suam erga omnes ecclesias ostendit, cum & erga transmarinas ecclesias pastoralis sollicitudine vigilaret. In alterius consulum nomine, dum alius quam Theodosius Palladii collega ponitur, hæc epistola emendanda est. Baron. ann. 416. num. 30.

Occasio scriptæ epistolæ.

Epistola hæc mendosa est.

*EPISTOLA XIII.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD IULIANAM NOBILEM FEMINAM.

SINGVLARE membrum ecclesiæ, tuæ religionis amplitudinem existere, & a nobis reuerentissime colitis, fatis est omnibus manifestum. In ipso enim apice nobilitatis, multo nobiliorem ecclesiæ deuotionem impendis, & magis læta Christi agnitione, præceptis eius obtemperas, & in fide potius exultas, quam tanti generis flore iactaris. Summæ virtutis est, vicisse gloriam carnis: & magnæ est Christi gratiæ, nobilitatem moribus superasse, domina filia merito illustris. Certa igitur existens, dilectissima, huius vitæ (quæcumque sunt) spatia æternis diuinisque officiis illustrare contende, ut qui insignem te præstitit, reddat sibi per sæcula clariorem.

Pelagius
huic episto-
lae scribendæ
occasionem
dedit.

^a *Epistola.*] Occasionem huic epistolæ scribendæ dedit Pelagius, qui vt virus suum disseminaret, viduis & nobilibus blanditus est. Ad Demetriadem scripserat teste Augustino epistolam virulentissimam qua ait: *Spirituales vero diuitias nullus tibi præter te conferre poterit. In his ergo iure laudanda, in his merito ceteris præferenda es, quæ nisi ex te & in te esse possunt.* Hæc Pelagius. Cum itaque Innocentio pontifici vulgata illa Pelagii ad Demetriadem epistola innotuisset, parato antidoto occurrit, effecitque vt sancta familia ab irrepente clanculo hæresiarcha custodita, atque in omnibus illæsa seruata fuerit. Ille docebat: *spirituales diuitias nemo tibi præter te conferre poterit: ex te sunt, &c.* Innocentius vt lupum sub ouina pelle insipientem conficeret, verborum antithesi cum oppugnans ait: *Magna est Christi gratia nobilitatem moribus superasse.* Et propter hanc fidei doctrinam sanctus Hieron. ad Demetriadem scribens, ait: *Illud te pro caritatis affectu præmonendum puto, vt S. Innocentii, qui apostolica cathedra & supradicti viri successor & filius est, teneas fidem, nec peregrinam (quamuis tibi prudens & callida videaris) doctrinam recipias, &c.* Vide Baron. anno 413. num. 24. & 25.

• EPISTOLA XIV.
INNOCENTII PAPÆ I.

De Antiochena ecclesia.

Innocentius Bonifacio presbytero.

ECCLESIA Antiochena, quam priusquam ad urbem Eperueniret Romam beatus apostolus Petrus sua præsentia illustravit, velut germana ecclesiæ Romanæ diu ab eodem alienam esse non passa est. Nam missis legatis, ita pacem postulavit & meruit, vt & Euagrianos suis ordinibus ac locis, intemerata ordinatione, quam acceperant a Memorato, susciperet: & Ioannis sanctæ memoriæ vel clericos vel laicos in vnum colligeret atque congregaret, * promittens ipsius ciuitatis episcopus, frater meus Alexander, etiam si quis forte vel a nobis, vel aliunde, posterioris ordinationis ad eosdem venerit, se sine controuersia recepturum, ac nomen episcopi Memorati inter quiescentes episcopos recitaturum. Cui rei nos noueris tradidisse manus, frater carissime, & eos in nostra viscera recepisse, ne diu membra, quæ requisierant sanitatem, ab vnitatem corporis haberentur aliena. Omnia vero,

* for. promittente
ipsum ciuitatis
episcopo
fratre
meo Alexandro.